

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 587/2023-57

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Slovak Telekom, a.s.**, Bajkalská 28, Bratislava, IČO 35 763 469, zastúpenej Advokátska kancelária Kohútová Bérešová, spol. s r.o., Štefánikova 18, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III (predtým Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-27Cb/123/2012 (pôvodne pod sp. zn. 27Cb/123/2012) a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cob/42/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B1-27Cb/123/2012 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadostučinenie **500 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava III **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Mestský súd Bratislava III **je p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **530,86 eur** a zaplatiť ich jej právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 28. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných

práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Bratislava III [predtým Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B1-27Cb/123/2012 (pôvodne pod sp. zn. 27Cb/123/2012)] a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cob/42/2022 (spolu ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov a priznal jej finančné zadostučinenie 11 000 eur.

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 587/2023-23 z 13. decembra 2023 podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Podľa čl. XI bodu 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 veci patriace do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené sudcom spravodajcom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto rozvrhu práce, prerokujú senáty v pôvodnom zložení. Na základe toho rozhodol o prijatej ústavnej sťažnosti senát uvedený v záhlaví tohto nálezu.

4. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalovanou stranou v napadnutom konaní, ktoré sa začalo návrhom žalobcu doručeným na okresný súd 3. júla 2012. Žalobca sa domáhal určenia, že konaním sťažovateľky došlo k nekalosúťažnému konaniu, a uloženia povinnosti sťažovateľke zaplatiť žalobcovi náhradu škody 890 000 eur s prísl. Žalobca podal 4. novembra 2013 žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku. Okresný súd uznesením z 22. októbra 2014 oslobodenie žalobcovi nepriznal. O odvolaní žalobcu rozhodol krajský súd potvrdzujúcim uznesením z 13. januára 2015.

5. Okresný súd uznesením z 19. marca 2015 zastavil napadnuté konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Žalobca proti uzneseniu podal odvolanie a súčasne súdny poplatok zaplatil. Z tohto dôvodu okresný súd rozhodnutím z 22. mája 2015 zrušil uznesenie o zastavení konania. Dňa 17. decembra 2015 okresný súd nariadil pojednávanie na 4. jún 2016. Toto nariadené pojednávanie, ako aj ďalšie nasledujúce boli zrušené či odročené, a to z dôvodu zmeny zákonného sudcu, práceneschopnosti zákonnej sudkyne, žiadosti právneho zástupcu žalobcu a protipandemických opatrení.

6. Dňa 20. novembra 2017 vzal žalobca žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie 724 000 eur. Prvé pojednávanie sa konalo 21. mája 2021 a ďalšie 9. novembra 2021. Medzitým 10. júna 2021 podal žalobca žiadosť o pripustenie zmeny petitu tak, že sťažovateľke sa uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi 166 000 eur s prísl. z titulu náhrady škody. Žalobca zároveň vzal žalobu späť v rozsahu nekalosúťažného konania sťažovateľky a porušovania pravidiel hospodárskej súťaže.

7. Okresný súd na pojednávaní 7. decembra 2021 vyhlásil rozsudok, ktorým vo výroku I konanie v časti o zaplatenie 724 000 eur a v časti o určenie, že konaním sťažovateľky došlo k nekalosúťažnému konaniu, zastavil, vo výroku II žalobu v časti o zaplatenie 166 000 eur s prísl. z titulu náhrady škody zamietol a vo výroku III priznal sťažovateľke proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti rozsudku okresného súdu v časti výrokov II a III

podal žalobca 6. januára 2022 odvolanie. Sťažovateľka sa k odvolaniu vyjadrila podaním z 9. februára 2022. Spis bol predložený krajskému súdu 14. marca 2022.

8. Sťažovateľka podala 17. júla 2023 sťažnosť na priet'ahy v napadnutom konaní. Predseda krajského súdu v prípise z 8. augusta 2023 konštatoval, že sťažnosť je dôvodná.

II.

Argumentácia sťažovateľky

9. V ústavnej sťažnosti sťažovateľka v podstatnom namieta, že v jej veci doteraz nie je právoplatne rozhodnuté, pričom celková dĺžka konania je neprimeraná. Okresný súd vydal rozsudok po viac ako 9 rokoch od podania žaloby. Sťažovateľka poukázala na viacero období nečinnosti okresného súdu. Vyčíta aj skutočnosť, že okresný súd jej vyjadrenie k odvolaniu z 9. februára 2022 nezaslal na repliku žalobcovi.

10. Namieta aj postup krajského súdu v odvolacom konaní, ktorý je „*posledných takmer 19 mesiacov úplne nečinný*“. V čase podania ústavnej sťažnosti o odvolaní nerozhodol. Priet'ahy boli zo strany krajského súdu spôsobené aj tým, že nevykonal potrebné procesné úkony na zabezpečenie riadneho konania vo veci, keď jej vyjadrenie k odvolaniu (čo zanedbal aj okresný súd) nezaslal žalobcovi. Z tohto dôvodu opätovne podala 29. júna 2023 na krajskom súde uvedené vyjadrenie formou zaručenej elektronickej komunikácie. Až následne krajský súd odoslal vyjadrenie žalobcovi na odvolaciu repliku.

11. Podľa sťažovateľky vec nie je právne ani fakticky výrazne zložitá, pretože v konaní nebolo vykonávané žiadne znalecké dokazovanie. Je presvedčená, že žaloba bola od začiatku nedôvodná, a preto mala byť okresným súdom ihneď zamietnutá. Svojím konaním nebránila súdom vo vydaní meritórneho rozhodnutia v rozumnej lehote.

12. Z dôvodu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní požaduje primerané finančné zadostučinenie 11 000 eur s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania, pričom vec ku dňu podania ústavnej sťažnosti nebola právoplatne rozhodnutá, čo prehľbuje jej pocit právnej neistoty. Sťažovateľka je toho názoru, že len konštatovanie porušenia označených základných práv nie je pre ňu dostačujúce, pretože je nesporné, že činnosťou okresného súdu a krajského súdu došlo k neprimerane dlhým priet'ahom v konaní. Výsledok napadnutého konania má pre sťažovateľku význam aj z dôvodu, že tak dlho trvajúci spor poškodzuje jej meno ako významného podnikateľského subjektu.

13. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie sťažovateľka podaním doručeným na ústavný súd 19. januára 2024 predložila upovedomenie predsedníčky mestského súdu (zo 14. novembra 2023) o spôsobe vybavenia svojej sťažnosti z 25. októbra 2023 na priet'ahy v konaní. Sťažnosť bola vyhodnotená ako dôvodná.

III.

Vyjadrenie všeobecných súdov a replika sťažovateľky

14. V podaní doručenom ústavnému súdu 14. februára 2024 predsedníčka mestského súdu uviedla, že od podania návrhu na okresnom súde došlo v posudzovanom prípade dvakrát k zmene zákonného sudcu. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom zo 7. decembra 2021. Po podaní odvolania

bol spis 14. marca 2022 predložený krajskému súdu. Ten rozhodol o odvolaní žalobcu potvrdzujúcim rozsudkom č. k. 2Cob/42/2022-653 z 31. októbra 2023. Spis bol 1. decembra 2023 vrátený mestskému súdu. Podľa názoru mestského súdu v čase podania ústavnej sťažnosti bolo vo veci sťažovateľky už rozhodnuté. Výrok I rozsudku okresného súdu nadobudol právoplatnosť už 8. januára 2022. Rozsudok krajského súdu a v spojení s ním aj rozsudok okresného súdu v napadnutej časti nadobudli právoplatnosť 21. decembra 2023. Vo vzťahu k celkovej dĺžke napadnutého konania je podľa názoru mestského súdu potrebné prihliadnuť na skutkovú a právnu náročnosť veci. Tiež na iné objektívne okolnosti, a to opakovanú zmenu zákonného sudcu, predkladanie veci krajskému súdu z dôvodu potreby rozhodnúť o opravných prostriedkoch strán sporu, situáciu vyvolanú v súvislosti s pandemickou situáciou v priebehu rokov 2020 – 2021 a všeobecne známou nadmernou zaťaženosťou okresného súdu. K dĺžke konania prispel aj žalobca z dôvodu opakovaných žiadostí o odročenie pojednávania.

15. Krajský súd sa v podaní doručenom ústavnému súdu 23. januára 2024 v podstatnom uviedol, že o odvolaní rozhodol 31. októbra 2023 bez nariadenia pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený 12. októbra 2023. Sťažovateľka ústavnú sťažnosť vypracovala 25. októbra 2023, teda v čase, keď sa mohla oboznámiť s termínom vyhlásenia rozhodnutia vo veci. Spis bol krajskému súdu predložený bez repliky sťažovateľky. Z obsahu spisu vyplýva, že sťažovateľka zaslala vyjadrenie k odvolaniu len mailom bez zaručeného elektronického podpisu a toto podanie v zákonnej lehote nedoplnila. Z tohto dôvodu okresný súd na toto podanie (z 9. februára 2022) nemohol prihliadať. Krajský súd je toho názoru, že s prihliadnutím na predmet sporu, vykonané procesné úkony a veľkú vyťaženosť príslušného senátu nemožno dĺžku odvolacieho konania hodnotiť ako takú, ktorá by presiahla ústavne akceptovateľnú dobu.

16. V rámci repliky sťažovateľka v podaní doručenom ústavnému súdu 8. apríla 2024 v podstatnom zotrvala na svojich argumentoch uvedených v ústavnej sťažnosti. Tiež uviedla, že preukázala dôvodnosť priesťahov na strane mestského súdu. Je presvedčená aj o priesťahovom postupe krajského súdu.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

17. Podstata námietok sťažovateľky spočíva v porušení jej základného práva na prejednanie veci bez zbytočných priesťahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote v dôsledku nečinnosti aj neefektívnej činnosti okresného súdu a krajského súdu. Dĺžku napadnutého konania považuje sťažovateľka za neprimeranú.

18. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 302/2020, II. ÚS 123/2022) a ich prípadné porušenie možno preskúmavať spoločne. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne

až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

19. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložit'osť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľov (II. ÚS 573/2022). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

20. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložit'osť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o ochrane pred nekalosúťažným konaním netvorí bežnú súčasť rozhodovania súdov, pričom ústavný súd zohľadnil čiastočnú právnu a skutkovú náročnosť veci spôsobenú najmä rozsahom potrebného dokazovania a odborného posúdenia veci. Ústavný súd už judikoval, že so zreteľom na význam samotného predmetu konania pre stranu sporu spočívajúceho v jeho súdnej ochrane pred nekalosúťažným konaním iného podnikateľského subjektu spôsobujúcim mu prípadnú späťne ťažko reparovateľnú hospodársku ujmu možno považovať takýto predmet konania z časového hľadiska za naliehavý (IV. ÚS 156/2018). V okolnostiach posudzovanej veci však nemožno opomenúť skutočnosť, že v čase podania ústavnej s'ťažnosti bolo v časti o určení, či došlo k nekalosúťažnému konaniu zo strany s'ťažovateľky, už právoplatne rozhodnuté (uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť 8. januára 2022, pozn.). Právoplatne nebolo rozhodnuté už iba v časti žalovaného návrhu o zaplatenie 166 000 eur s prísl. z titulu náhrady škody. Ústavný súd konštatuje, že táto skutočnosť znižuje naliehavosť významu rozhodnutia pre s'ťažovateľku.

21. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Obštrukcie možno pripísať protistrane, teda žalobcovi, dôsledkom čoho bolo aj značne „spomalenie“ konania už v počiatočnom štádiu v súvislosti s rozhodovaním o oslobodení od súdneho poplatku, ako aj jeho oneskoreným zaplatením. Aj neskôr boli niektoré pojednávania odročené, resp. zrušené z dôvodov na strane žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu.

22. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj tretím hodnotiacim kritériom, teda postupom mestského súdu a krajského súdu v napadnutom konaní. Poukazuje predovšetkým na to, že celkové trvanie tohto konania, v čase podania ústavnej s'ťažnosti viac ako 11 rokov, sa vzhľadom na povahu veci už samo osebe javí ako neprimerané. Čo sa týka samotného postupu mestského (okresného) súdu, z preskúmania obsahu ústavnej s'ťažnosti, jej príloh a súvisiacich vyjadrení ústavný súd zistil, že konanie bolo poznačené zbytočnými priet'ahmi. Je zrejmé, že celková dĺžka konania pred mestským súdom bola významne ovplyvnená tým, žalobca opakovane podával procesné návrhy – žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, návrhy na zmenu žaloby, resp. jej čiastočne

späťvzatie. Z dôvodu podania odvolaní bol spis dvakrát predložený krajskému súdu. Ústavný súd v postupe mestského súdu však identifikoval aj dve obdobia nečinnosti, a to prvé v trvaní približne 7 mesiacov (od 22. mája 2015, keď mestský súd rozhodol o zrušení uznesenia o zastavení konania z dôvodu dodatočného zaplatenia súdneho poplatku, do 17. decembra 2015, keď predvolal strany sporu na pojednávanie). Druhé obdobie nečinnosti trvajúce 2 roky a 6 mesiacov možno zaznamenať približne od februára 2018 do septembra 2020, keď mestský súd nevykonal žiadne pojednávanie ani iný relevantný úkon vedúci k rozhodnutiu veci.

23. Ústavný súd najmä s prihliadnutím na zjavne neprimeranú dĺžku konania pred mestským súdom (9 rokov), ako aj na zistené obdobia nečinnosti v postupe mestského súdu dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom ústavnej intenzity, preto rozhodol, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

24. Ústavný súd vyslovil výrok o porušení základných práv a slobôd s'ťažovateľky, povinnosť zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie aj povinnosť zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia Mestskému súdu Bratislava III, na ktorý v zmysle § 18n ods. 1, 2 a 3 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 1. júna 2023 prešiel výkon súdnictva v právnej veci s'ťažovateľky z Okresného súdu Bratislava I.

25. Vzhľadom na uvedené, ako aj skutočnosť, že v čase prerokovania ústavnej s'ťažnosti už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, ústavný súd neprikázal mestskému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov v zmysle § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde (bod 4 výroku tohto nálezu).

26. Po zhodnotení postupu krajského súdu v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že tento postupoval bez priet'ahov. Je potrebné brať na zreteľ aj čas nevyhnutný na štúdium spisového materiálu obstaraného prvoinštančným súdom, ako aj na skutočnosť, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustný riadny opravný prostriedok a odvolací súd vec právoplatne uzatvára. Vnímajúc dĺžku samotného napadnutého postupu krajského súdu, ktorú ústavný súd môže posudzovať v súvislosti so s'ťažovateľkou označeným základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a ktorá v okolnostiach tohto prípadu predstavovala (ku dňu rozhodnutia krajského súdu) 19 mesiacov, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto posudzovaného obdobia nie je neúnosná, resp. v rozpore so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V dôsledku toho ústavný súd prijateľ ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľky v časti smerujúcej proti krajskému súdu nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

27. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže priznať s'ťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Z § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľka si v ústavnej sťažnosti uplatnila nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenie celkove v sume 11 000 eur.

28. Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08, IV. ÚS 302/2020).

29. Pre rozhodnutie o priznaní finančného zadostučinenia, resp. jeho výšky, je podstatné i to, že sťažovateľka napriek pomerne dlhej nečinnosti mestského súdu a tvrdenej subjektívnej právnej neistote nevyužila jednoduché a prístupné prostriedky, ktoré mohli viesť k tomu, aby v jej veci mestský súd konal a rozhodol v primeranom čase. Nepodanie sťažnosti predsedovi súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je skutočnosťou, ktorá by mala viesť k tomu, aby nebolo vyslovené porušenie práv sťažovateľky, no treba ho zohľadniť pri úvahe, či je dôvod na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, resp. pri určení jeho výšky. V posudzovanom prípade sťažovateľka podala sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi mestského súdu až v čase, keď súdom prvej inštancie už bolo vo veci rozhodnuté a v rámci odvolacieho konania už jej bol známy aj termín verejného vyhlásenia rozsudku (body 8, 13 a 15 tohto nálezu, pozn.).

30. V prerokúvanom prípade podľa názoru ústavného súdu prichádza do úvahy priznanie finančného zadostučinenia. Ústavný súd zobral do úvahy dĺžku trvania napadnutého konania pred súdom prvej inštancie, význam samotného konania pre sťažovateľku, ako aj skutočnosť, že v merite veci už bolo o žalobe vo veci sťažovateľky rozhodnuté. Vzhľadom na uvedené ústavný súd považoval priznanie 500 eur pre sťažovateľku za primerané finančné zadostučinenie (bod 2 výroku tohto nálezu). Vo zvyšujúcej časti návrhu sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadostučinenia ústavný súd nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

31. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľky odôvodňuje, aby jej mestský súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde úplne nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli zastúpením advokátkou. Preto ústavný súd rozhodol o povinnosti mestského súdu nahradiť sťažovateľke v určenej lehote trovy konania na účet jej právnej zástupkyne (výrok 3 tohto nálezu).

32. Trovy konania pozostávajú z odmeny a ďalších náhrad advokátke v celkovej sume 530,86 eur DPH, ktoré boli určené podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (odmena podľa § 11 ods. 3 vyhlášky za dva úkony právnej služby po 208,67 eur/úkon, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti; náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 12,52 eur; DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky 88,48 eur). Za úkon vyjadrenie k stanoviskám všeobecných súdov ústavný súd odmenu nepriznal, keďže neobsahuje žiadne nové skutočnosti ani argumentáciu, ktorá by ústavnému súdu nebola známa. Sťažovateľkou uplatnený úkon právneho rozboru vyhodnotil ústavný súd tak, že tvorí neoddeliteľnú súčasť prevzatia a prípravy zastúpenia a je obsahom podania ústavnej sťažnosti, a nie ako samostatný

relevantný úkon právnej služby, za ktorý patrí samostatná náhrada (obdobne II. ÚS 316/2020, II. ÚS 4/2021).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu